இனிமையான குழந்தைகளே, ஆன்மீக பிராமணர்களாகிய ஒருவருக்கொருவர் மிகவும் அன்புடன் இருக்க வேண்டும். ஒன்று சேர்ந்து (கலந்து) எப்படி அனைவருக்கும் சத்தியமான தந்தையின் அறிமுகத்தை கொடுப்பது என்ற வழியை கண்டுபிடிக்க வேண்டும்.

கேள்வி:- குழந்தைகள் எந்த நம்பிக்கையின் ஆதாரத்தில் தங்களுடைய பாக்கியத்தை உயர்ந்ததாக உருவாக்க முடியும்?

பதில்:- இங்கே படிப்பிக்கக் கூடியவர் சுயம் பரமாத்மா ஆவார், அவரிடமிருந்து தான் நாம் சௌபாக்கியத்தை அடைய வேண்டும் என்ற நம்பிக்கை முதலில் இருக்க வேண்டும் அப்போது தான் படிப்பை தினமும் படிக்க முடியும் மற்றும் தங்களுடைய சௌபாக்கியத்தை உயர்ந்ததாக மாற்ற முடியும். எந்தவொரு சூழ் நிலையிலும் தினமும் படிக்க வேண்டும் என்பது பாபாவினுடைய ஸ்ரீமத்தாகும். ஒருவேளை வகுப்பிற்கு வர முடியவில்லை என்றால் கூட வீட்டில் முரளி படியுங்கள்.

பாட்டு:- நீங்கள் அன்புக் கடலாக இருக்கின்றீர்கள்............

ஓம் சாந்தி. ஆத்மாக்கள் அதாவது நாம் புள்ளியைப் போல் இருக்கின்றோம் என்பதை குழந்தைகள் தெரிந்து கொண்டார்கள். ஒரு நட்சத்திரத்தைப் போல் ஆகும். ஆனால் யார் ஆத்மாவாக இருக்கிறார்களோ அவர்கள் தங்களுடைய தந்தையை எப்படி உணருவார்கள். உலகத்தில் யாரும் தங்களையோ, பாபாவையோ தெரிந்திருக்கவில்லை. ஆத்மாக்களாகிய நாம் புள்ளியாக இருக்கின்றோம் என்பதை நீங்கள் தெரிந்துள்ளீர்கள். எவ்வளவு சிறியதாக இருக்கிறது, பாபாவும் கூட அவ்வளவு சிறியதாகத் தான் இருக்கிறார். ஆத்மாவை விட பரமாத்மா பாபா உருவத்தில் ஒன்றும் பெரியதாக இல்லை. சரீரம் சிறியதாக பெரியதாக இருக்கலாம். இப்போது நீங்கள் சிவபாபாவின் நினைவில் அமர்ந்துள்ளீர்கள். யாராவது ஆத்மா சிறிய புள்ளியாக இருக்கிறது என்பதை தெரிந்து கொள்ளலாம், ஆனால் அதில் 84 பிறவிகளின் நடிப்பு இருக்கிறது, இது அதிசயம் அல்லவா? எதுவரை ஆத்மா சரீரத்தை ஆதாரமாக எடுக்கவில்லையோ அதுவரை நடிப்பை நடிக்க முடியாது. அதுபோலவே பரமாத்மாவும் கூட ஆத்மாக்களாகிய நம்மைப் போலவே சிறியதாக இருக்கிறார். ஆனால் தந்தை என்று ஏன் சொல்லப்படுகிறார்? ஏனென்றால் அவர் எப்போதும் தூய்மையாக இருக்கின்றார். அந்த பரமாத்மாவை தெரிந்திருக்காவிட்டாலும் கூட தந்தை என்று சொல்கிறார்கள். எப்படி நீங்கள் புரிந்து கொண்டு நினைவு செய்கிறீர்களோ, அதுபோல் அவர்களும் நினைவு செய்கிறார்கள். இருக்கின்ற பக்தர்கள் அனைவருக்கும் பகவான் ஒருவரே, அவரைத் தான் தூய்மையற்றவர்களை தூய்மையாக்குபவர் என்று சொல்லப்படுகிறது. தூய்மையற்றவர்கள் நிறைய பேர் இருக்கிறார்கள் மற்றும் தூய்மையற்றவர்களை தூய்மையாக்குபவர் ஒருவரே ஆவார். சாதுக்கள், சன்னியாசிகள், மகாத்மாக்கள் கூட அழைக்கிறார்கள், அவரை இறை தந்தை என்று சொல்கிறார்கள். எனவே அனைவருக்கும் தந்தை தான் அல்லவா! தூய்மையற்ற நிலையிலிருந்து தூய்மையாக்க தந்தை வர வேண்டியிருக்கிறது. தூய்மையாவதற்கான வழியை அவர் தான் கூறுகின்றார் ஏனென்றால் ஆத்மாவின் மீது பாவங்களின் சுமை ஏறியிருக்கிறது. தூய்மையாக இருங்கள் என்று சொல்லலாம் மற்றும் எழுதி விடலாம், ஆனால் இப்படி சுலோகன் எழுதி வைப்பதின் மூலம் எந்த நன்மையும் இல்லை ஏனென்றால் வெளியில் இருப்பவர்கள் புரிந்து கொள்ள முடியாது. மற்றபடி உங்களுக்கு புரிய வைக்கப்பட்டிருக்கிறது, உங்களுக்கு சுலோகனின் அவசியம் என்ன இருக்கிறது. இதனுடைய அர்த்தம் தூய்மையாகுங்கள், பாபாவை நினைவு செய்யுங்கள். எதுவரை யாருக்கும் புரியவைக்கவில்லையோ அதுவரை யாரும் புரிந்து கொள்ள முடியாது. யோகத்தில் இருப்பதின் மூலம் தூய்மையாகலாம். ஹிஸ் ஹோலினஸ் என்று சொல்கிறார்கள். இது தூய்மைத்தன்மையின் பட்டமாகும். சன்னியாசிகளை புனிதமானவர்கள் என்று சொல்கிறார்கள் ஏனென்றால் விகாரத்தில் செல்வதில்லை. அவர்கள் தூய்மையாக இருக்கிறார்கள், பிரம்மத்தை நினைவு செய்கிறார்கள் ஆனால் விகாரிகளிடத்தில் தான் பிறவி எடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. தூய்மையாக இருங்கள் மற்றும் சிவபாபாவை நினைவு செய்யுங்கள் என்று உங்களிடம் சொல்லப்படுகிறது. சன்னியாசிகள் தங்களை கர்ம சன்னியாசிகள் என்று சொல்லிக்கொள்கிறார்கள். ஆனால் கர்மத்தின் சன்னியாசம் நடப்பதில்லை. சரீரம் இல்லாத போது தான் கர்ம சன்னியாசம் நடக்கும். சரீரம் இல்லாமல் பரந்தாமத்தில் தான் இருக்கிறோம். இங்கே கர்மத்தின் சன்னியாசம் எப்படி முடியும்? இப்படி சொல்வது கூட பொய்யாகும். குடும்பத்தில் உள்ளவர்கள் கர்மத்தை அவர்கள் செய்வதில்லை என்று அவர்கள் கூறுகிறார்கள். கிரகஸ்திகளின் கர்மம் நிறைய இருக்கிறது, யக்ஞம், தவம் தீர்த்த யாத்திரை செல்வது போன்றவைகளை செய்கிறார்கள். அதை சன்னியாசிகளும் செய்கிறார்கள். மற்றபடி

வித்தியாசம் என்னவென்றால் அவர்கள் சம்பாதித்து உணவை வீட்டில் சமைக்கிறார்கள், சன்னியாசிகள் இதை செய்வதில்லை. அவர்கள் பிச்சை பெற்று சாப்பிடுகிறார்கள் ஏனென்றால் அவர்களுடையது ஹடயோகமாகும். ஹடயோகத்தின் மூலம் பரமாத்மாவை சந்திக்க முடியாது. எதுவரை பாபா வரவில்லையோ அதுவரை யாரும் சந்திக்க முடியாது, மேலும் எதுவரை பாபா வரவில்லையோ அதுவரை தூய்மையான உலகத்தின் ஸ்தாபனையும் நடக்க முடியாது. எவ்வளவு புரிய வைக்கின்றார் இருந்தாலும் புரிந்து கொள்வதில்லை. இவ்வளவு பேர் வந்தார்கள் என்று குழந்தைகள் கடிதம் எழுதுகிறார்கள். யார்-யார் தங்களுடைய சௌபாக்கியத்தை எடுக்கிறார்கள் என்று இப்போது பார்க்கலாம். நிறைய பேர் வருகிறார்கள் ஆனால் இவர்களுக்கு படிப்பிக்கக் கூடியவர் பரமபிதா பரமாத்மா நாமும் அவரிடமிருந்து சௌபாக்கியத்தை பெற வேண்டும் என்பது புத்தியில் நிற்பதில்லை. பாபா பதிவேட்டையும் பார்க்கின்றார். சிலர் மாதத்தில் 8-10 நாட்கள் கூட வருகிறார்கள், சிலர் வருவதும் இல்லை எனும்போது எழுதுவதில்லை. ஒருவேளை யாராவது வருவதில்லை என்றால் அவர்கள் முரளி படிக்கிறார்களா இல்லையா? எந்தவொரு நிலையிலும் தினமும் படிக்க வேண்டும். எப்படியாவது படிக்க வேண்டும் என்று கிரந்தத்தை சிறிய சிறிய புத்தகமாக உருவாக்குகிறார்கள். அதை படிப்பதன் மூலம் என்ன பலன் கிடைக்கும் என்பதை நீங்கள் புரிந்துள்ளீர்கள். எதுவும் கிடையாது. கொஞ்ச நேரத்திற்கு புத்தி சரியாக இருக்கும். ஆனால் யாரும் பாபாவை சந்திக்க முடியாது. அதற்கு பிறகு விகாரங்களில் மாட்டிக் கொள்கிறார்கள் என்றால் பிறகு அதன்மூலம் எந்த பலனும் கிடையாது. வினாச காலத்தில் விபரீத புத்தி என்று சொல்கிறார்கள், சரியாக இப்போதுதான் வினாச காலமாகும், வேறு யாரும் பரமாத்மாவை தெரிந்திருக்கவில்லை. நாங்கள் படைப்பவர் மற்றும் படைப்பினுடைய முதல்-இடை-கடைசியை தெரிந்திருக்கவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் நாடகத்தின் முதல் இடை கடைசியை தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் அல்லவா? சத்யுகம் என்பது முதல், கலியுகம் என்பது கடைசி என்று பாபா புரிய வைக்கின்றார். எனவே மூன்று காலங்கள், மூன்று லோகங்களை புரிந்து கொள்ள வேண்டும். மூன்று லோகங்கள் என்பது ஸ்தூல வதனம், சூட்சும வதனம் மற்றும் மூல வதனம் ஆகும். சாஸ்திரங்கள் முதலும் முடிவுமற்றது என்று சொல்கிறார்கள், ஆனால் எப்போதிலிருந்து இராவண இராஜ்யம் ஆரம்பமாகிறதோ அப்போதிலிருந்து தான் சாஸ்திரங்கள் ஆரம்பமாகின்றன என்று பாபா புரிய வைக்கின்றார், எனவே துவாபர யுகம் என்பது மத்தியில் இருப்பதாகி விட்டது. அரைக்கல்பம் சத்யுகம், அரைக்கல்பம் கலியுகமாகும். பாதி என்பது கணக்காகும். அவர்கள் மத்தியத்தை தெரிந்து கொள்ள முடியாது ஏனென்றால் கல்பத்தின் ஆயுளை லட்சக்கணக்கான ஆண்டுகள் என்று சொல்லி விடுகிறார்கள். பாபாவை தெரிந்து கொள்ளுங்கள், பிரம்மாகுமார் குமாரிகளாக ஆகுங்கள், அப்போது தான் ஆஸ்தி கிடைக்கும் என்று சொல்ல வேண்டும். முதலில் யாராவது வந்தால் எங்கே வந்திருக்கின்றீர்கள் என்று கேளுங்கள். பிரம்மா குமார் குமாரிகளிடம் வந்திருக்கிறோம் என்று சொல்வார்கள். சிந்தித்துப் பாருங்கள், இவ்வளவு பிரம்மாகுமார் குமாரிகள் இருக்கின்றார்கள் என்றால் பிரம்மா தந்தையும் இருப்பார் அல்லவா என்று சொல்லுங்கள். எவ்வளவு செண்டர்கள் இருக்கின்றன, அதிகத்திலும் அதிகமான பிரம்மாகுமார குமாரிகள் இருக்கிறார்கள். ஒரு தந்தைக்கு இவ்வளவு குழந்தைகள் எப்படி இருக்க முடியும்! பிரஜாபிதா என்று எழுதப்பட்டுள்ளது என்றால் இவ்வளவு பிரம்மாகுமார் குமாரிகள் இருக்கிறார்கள். இப்படி-இப்படி எல்லாம் புரிய வைத்து நிறுத்த வேண்டும். பிரஜாபிதா பிரம்மா யாருடைய குழந்தை என்று சிந்தித்து பாருங்கள். இவ்வளவு குழந்தைகளை படைப்பது பரமாத்மாவின் வேலையாகும். எனவே பரமாத்மா வந்திருப்பார் அல்லவா! நீங்கள் தான் தாயும் தந்தையும்......... என்று பாடுகிறார்கள். எனவே தந்தை பிரம்மா ஆகிவிட்டார் அல்லவா? ஆக பரமாத்மா பிரம்மாவின் மூலம் படைக்கின்றார், மாற்றுகின்றார். ஆஸ்தியை கொடுப்பதற்காக தத்தெடுக்கின்றார். எப்படி தூய்மை யாக்குகின்றார்? நினைவின் மூலம் ஆகும். அனைத்து தர்மங்களையும் மறந்து என்னை மட்டும் நினைவு செய்யுங்கள் என்று கூறுகின்றார். நான் ஞானக்கடலாக இருக்கின்றேன், சுகக்கடலாக, விடுவிப்ப வனாக, வழிகாட்டியாக இருக்கின்றேன். அனைவரும் என்னை அழைக்கிறார்கள். எனவே சுகதாமத்திற்கு அழைத்துச் செல்கின்றேன். சுகம் எங்கே இருக்கிறது? சுகதாமத்தில். இப்போது பாபா சாந்திதாமத்திற்கு அழைத்துச் செல்கின்றார், பிறகு சுகதாமத்திற்கு வருகிறோம். இந்த விஷயங்களை எப்படி நினைவு செய்வது. தினம்-தினம் சொல்லிக் கொண்டே இருங்கள், மற்றவர்களுக்குப் புரிய வைத்துக் கொண்டே இருந்தீர்கள் என்றால் பாயிண்டுகள் புத்தியில் வந்து கொண்டே இருக்கும். யாருக்காவது புரிய வைக் கின்றீர்கள் என்றால் எழுதி வாங்க வேண்டும். ஆத்மாக்களின் தந்தையாக இருக்கக் கூடிய பரமாத்மாவின் விலாசத்தை எழுதவைக்க வேண்டும், தந்தை சிவன் என்றால் தந்தையிடமிருந்து ஆஸ்தியை அடைவோம். எனவே உழைக்க வேண்டும். ஆனால் யார் உழைப்பது? ஆகையினால் குழந்தைகள் முதலில் தாங்கள்

நின்று பிறகு மற்றவர்களை நிற்கச் செய்ய வேண்டும் மற்றும் சேவைக்காக திட்டம் உருவாக்கித் தர வேண்டும். இராணுவத்தில் பெரிய கமாண்டர்கள் தங்களுக்குள் ஒன்றாக கூடுகிறார்கள் அல்லவா! எனவே இங்கேயும் கூட குழந்தைகள் சந்திக்க (ஒன்று கூட) வேண்டும். ஆனால் என்ன செய்வது குழந்தைகள் தங்களுக்குள் சந்திப்பதே இல்லை. உண்மையில் பிராமணர்களாகிய உங்களுக்குள் மிகுந்த அன்பு இருக்க வேண்டும். யாருக்கும் எப்படி புரிய வைப்பது என்று ஏதாவது வழியை உருவாக்க வேண்டும்.

பாருங்கள் லஷ்மி-நாராயணனுக்கு எவ்வளவு கோயில்கள் இருக்கின்றன என்று பாருங்கள். கோயில் களை உருவாக்கக் கூடியவர்களை சந்திக்க வேண்டும். நீங்கள் இந்த கோயிலை உருவாக்கியிருக்கின்றீர்கள் ஆனால் இவர்கள் எப்படி இராஜ்யத்தை அடைந்தார்கள் என்பது தெரியுமா? பிறகு எப்படி இராஜ்யத்தை இழந்தார்கள்? ஸ்ரீகிருஷ்ணரின் சித்திரம் மிகவும் நன்றாக இருக்கிறது, இதில் 84 பிறவிகளின் கதை மிகவும் நன்றாக இருக்கிறது. இந்த படத்தை மட்டும் பெரியதாக உருவாக்க வேண்டும். யாராவது வருகின்றார்கள் என்றால் தாங்கள் கீதையை படித்திருக்கின்றீர்களா? என்று யுக்தியோடு கேட்க வேண்டும். கீதையின் பகவான் யாரென்று சொல்லுங்கள் பார்க்கலாம்? ஆக இப்படி யுக்தியோடு புரியவைக்க வேண்டும். நீங்கள் தான் தாயும் தந்தையும்....... என்று சொல்கிறார்கள் அல்லவா எனவே பிரம்மா தாய் ஆகி விட்டார் என்றால் அவரோடு சம்மந்தம் வைக்க வேண்டும். ஒருவேளை அவர் மீதிருந்த அன்பு போய்விட்டது என்றால் விளையாட்டு முடிந்தது, பாபாவிடமிருந்து எப்படி ஆஸ்தி அடைய முடியும். உங்களுடைய சண்டை பழைய எதிரியுடனாகும். இராவணனிடம் கூட சண்டை நடக்கிறது என்பது யாருக்கும் தெரியவில்லை. உண்மை எனும் படகு ஆடும் அசையும் ஆனால் கவிழாது என்று கூறுகிறார்கள். எவ்வளவு ஆடுகிறது. மற்ற சத்சங்கங்களில் ஆடுவது என்ற விஷயமே கிடையாது. இங்கே மாயையுடன் யுத்தமாகும். எதுவரை பாபாவை புரிந்து கொள்ளவில்லையோ அதுவரை எழுதி வேண்டுமானாலும் கொடுக்கட்டும், ஆனால் வீட்டுக் கிளியாக ஆகாது. காட்டுக் கிளி வந்தது சென்றது ஆகும். அல்லாவை புரிந்து கொள்ள வேண்டும். இப்படி பிரஜைகள் நிறைய பேர் இருக்கிறார்கள், மற்றபடி இராஜ்யத்திற்காக யாரும் நிற்பதில்லை. விளக்கில் அர்ப்பணம் ஆகி விடுவது என்பது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. நல்லது.

இனிமையிலும் இனிமையான காணாமல் கண்டெடுக்கப்பட்ட செல்லக் குழந்தைகளுக்கு தாயும்-தந்தையுமான பாப்தாதாவின் அன்பு நினைவுகளும் காலை வணக்கமும் ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு ஆன்மீகத் தந்தையின் நமஸ்காரம்.

இரவு வகுப்பு:-

குழந்தைகளே தந்தையை நினைவு செய்யுங்கள் என்று குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு பாபாவின் டைரக்ஷன் கிடைத்திருக்கிறது. பாபா நேரம் கிடைப்பதில்லை என்று குழந்தைகள் சொல்கிறார்கள். நேரம் எங்கே சென்று விடுகிறது? கண்டிப்பாக மாயை உங்களுடைய நேரத்தை எடுத்துக் கொள்கிறது. மாயையும் கூட பலமிக்கதாகவும் வேகமானதாகவும் இருக்கிறது, அது உங்களை பாபாவை நினைவு செய்வதற்கு நேரம் கொடுப்பதில்லை, ஆகையினால் தான் பாபா முழு நாளிலும் அரை மணி நேரம், 20 நிமிடங்கள் நினைவில் இருக்கிறோம், என்று சொல்கிறீர்கள், சிலர் தான் கஷ்டப்பட்டு முழு நாளிலும் 2 மணி நேரம் பாபாவை நினைவு செய்வார்கள். நாங்கள் 2 மணி நேரம் பாபாவை நினைவு செய்கிறோம் என்று புரிந்திருப்பவர்கள் கையை உயர்த்துங்கள். அந்த ஸ்தூல நினைவு, பழைய நினைவு என்பது நடந்து வருகிறது. இவர் நிராகாரமானவராக இருக்கின்றார், இவருக்கு தன்னுடைய கண், காது போன்றவை கிடையாது. என்னை மட்டும் நினைவு செய்யுங்கள் என்று குழந்தைகளுக்கு கூறுகின்றார். தங்களை ஆத்மா என்று புரிந்து கொள்ளுங்கள். எனவே எத்தனை மணி நேரம் நினைவில் இருக்கின்றீர்கள்? என்று பாபா கேட்டுக் கொண்டிருக்கின்றார். குழந்தைகள் விளையாடப்போகிறார்கள் என்றாலும் டீச்சரை நினைவு செய்கிறார்கள். வீட்டில் படிக்கின்றார்கள் என்றாலும் டீச்சரின் நினைவிருக்கிறது. அது ஸ்தூல நினைவாகும். இதில் கொஞ்சம் கடினமாகும், எனவே பாபா கேட்கின்றார், தங்களை ஆத்மா என்று புரிந்து பாபாவை 2 மணி நேரம் யார் நினைவு செய்கிறார்களோ, அவர்கள் கையை உயர்த்துங்கள். வெட்கப்படாதீர்கள், சரியாக உண்மையை சொல்லுங்கள்.

நீங்கள் இங்கே அமர்ந்திருக்கின்றீர்கள், பாபா முரளி நடத்துகின்றார் என்றால் புத்தி வேறு பக்கம் சென்று விடுகிறது அல்லவா! அந்தளவிற்கு புத்தியில் தாரணையும் ஆவதில்லை. இங்கே காலையில் ஒரு மணி நேரம் பாபா புரிய வைக்கின்றார் என்றால் அந்த ஒரு மணி நேரம் பாபாவை நினைவு

செய்கிறீர்கள் அப்போது புத்தி வெளியில் சென்று விடுகிறதா? சரியாக உண்மையை சொல்ல வேண்டும் என்றால் வரிசைக்கிரமமான முயற்சியின்படி புத்தி எங்கேயாவது சென்று விடுகிறது. அனைத்தையும் கேட்பதில்லை. ஒருவேளை அனைத்தையும் அமர்ந்து கேட்டு குறிப்பெடுத்துக் கொண்டிருந்தால், சரி இவர்களுடைய யோகம் சரியாக இருக்கிறது என்று பாபா சொல்வார். எனவே கேட்கும்போது கவனம் கொடுக்க வேண்டும் மற்றும் பாயிண்டுகள் அனைத்தையும் எழுத வேண்டும். ஒருவேளை தொடர்பு துண்டிக்கப்பட்டால் பாயிண்டுகள் மறந்து விடும்.

குழந்தைகளே, மாரடைப்பினால் வரும் மரணம் மிகவும் இனிமையான மரணம் என்று பாபா புரிய வைக்கின்றார். இதில் உன்னுடையது, என்னுடையது, சுற்றுவது போன்ற எதுவும் கிடையாது. அமர்ந்து கொண்டிருக்கும்போதே விழுவார், மயக்கமடைவார், முடிந்தது. அவ்வளவு தான். பிறகு தெளிவிற்கு (நினைவிற்கு) வரவே மாட்டார். இது மிகவும் நல்ல மரணமாகும். மற்றபடி மனிதர்கள் அடித்துக் கொண்டு அழுவார்கள் மற்றும் நீங்கள் அட ஆஹா என்று குஷி அடைவீர்கள். இவருக்கு மரணம் மிகவும் சகஜமாக நிகழ்ந்தது, இவருக்கு எந்த துக்கமும் ஏற்படவில்லை. மரணம் ஏற்பட்டால் இப்படி இருக்க வேண்டும், இல்லையென்றால் மருந்து, நர்ஸ் இது அது என்று நிறைய இருக்கிறது அல்லவா! ஆகையினால் யார் அமர்ந்து கொண்டிருக்கும்போதே தங்களுடைய பழைய செருப்பை விட்டு விடுகிறார் களோ, கர்மாதீத் நிலை இருக்க வேண்டும், அப்படியே சரீரத்தை விட வேண்டும், அது அனைத்திலும் நல்லதாகும். நீங்கள் இன்னும் போகப்போக பார்ப்பீர்கள், அனாயசமாக அணுகுண்டுகள் போடுவார்கள் மற்றும் அனைவரும் அமர்ந்து கொண்டிருக்கும் போதே சென்று விடுவார்கள். முகமும் புன்முறுவலுடன் இருக்கும். சில நேரங்களில் நல்ல மரணம் ஏற்படுகிறது என்றால் பார்ப்பவர்கள், இவர் விழித்துக் கொண்டிருப்பது போலவே இருக்கிறது, இவர் புன்முறுவலுடன் இருக்கின்றார், இவர் இறந்து விட்டார் என்று யாரும் சொல்ல முடியாது என்று சொல்வார்கள். ஆத்மா மகிழ்ச்சியோடு தான் செல்கிறது அல்லவா, எனவே ஆத்மாவில் ஒருவேளை மகிழ்ச்சித்தன்மை இருந்தது என்றால் முகத்தில் வெளியே தெரியத்தான் வேண்டும் அல்லவா? ஆத்மா ஒன்றும் அழிவதில்லை, ஆத்மா சரீரத்தை விடுகிறது. எனவே மிகுந்த குஷியோடு இந்த சரீரத்தை சிரித்துக் கொண்டே விட்டு விடும், இதைத் தான் கர்மாதீத் நிலை என்று சொல்லப்படுகிறது. அவர்களைத் தான் அந்தளவிற்கு உயர்ந்தவர்களாக பாடப்படுகிறார்கள். குழந்தைகளாகிய நீங்களும் அப்படித் தான் செல்ல வேண்டும், சரீரத்தைப் பற்றிய கவலையே கிடையாது, வேறு எந்த பொருளின் நினைவும் வரக்கூடாது, இதைத் தான் அனைத்திலும் இனிமையானது என்று சொல்லப்படுகிறது, தாங்களாகவே சரீரத்தை விட வேண்டும், ஆகையினால் தான் பாம்பின் உதாரணம் கூட கொடுக்கிறார்கள். சத்யுகத்தில் அப்படி நடக்கிறது, குஷியோடு சரீரத்தை விடுகிறார்கள். எனவே பயிற்சி இங்கிருந்து தான் நடக்கிறது, கடைசியில் அந்த பயிற்சி நடந்து கொண்டிருக்கும்.

குழந்தைகளாகிய நீங்கள் பாபாவை எவ்வளவு அன்போடு நினைவு செய்கிறீர்கள். ஆங்கிலத்தில் மிகவும் அன்பான, பரமபிரியமான, மிகவும் இனிமையான என்று சொல்லப்படுகிறது. மக்களை பரம பிரியமான, மிகவும் அன்பான என்று சொல்ல முடியாது. பாபா கூறுகின்றார், குழந்தைகளே நான் உங்களுடைய தந்தையாகவும் இருக்கின்றேன், டீச்சராகவும் இருக்கின்றேன், குருவாகவும் இருக்கின்றேன். நீங்கள் எப்போதாவது டீச்சரை மறந்து விடுகிறீர்கள் என்றால் தந்தையை நினைவு செய்யலாம். பாபா வழிகாட்டியாக இருக்கின்றார், வழிகாட்டியை பண்டா (வழிகாட்டி) என்றும் சொல்லப்படுகிறது. அவர் துக்கத்திலிருந்து விடுவிப்பவராக இருக்கின்றார், சாந்திதாமத்திற்கு அழைத்துச் செல்பவராக இருக்கின்றார், அதற்கு பின்னால் சுகதாமமாகும். உங்களுக்கு இந்த ஞானப்புல் கிடைக்கிறது பிறகு இதை சிந்தனை செய்து கொண்டே இருங்கள். பசுவின் வாய் அசை போட்டுக் கொண்டே இருப்பது போலாகும். உங்களுடைய வாய் அசைவதற்கான அவசியம் கிடையாது, மற்றபடி உள்ளுக்குள் அனைத்தையும் நினைவு செய்ய வேண்டும். எப்படி நீங்கள் இருக்கின்றீர்களோ அதுபோல் தான் நானும் இருக்கின்றேன். எனக்கு இன்னும் குறைவான காலம் தான் கிடைக்கிறது, ஏனென்றால் என்னுடைய புத்தியின் தொடர்பு அதிகம் வெளியில் செல்கிறது, சில நேரங்களில் யாருடைய கடிதமாவது வரும், இன்னாருடைய சண்டை, இது, அது....... என்று முழு நாளும் அந்த பக்கம் புத்தி செல்கிறது. ஆனாலும் குழந்தைகளை விட அதிகம் பாபாவிற்கு சகஜமாக இருக்கிறது ஏனென்றால் கூடவே இருக்கின்றார். பாபா சாப்பிட அமரும்போது எண்ணுகிறார் நல்லது பாபாவை நினைவு செய்கின்றேன் என்று நினைக்கின்றார், 2 -3 நிமிடங்கள் நினைவிருக்கிறது பிறகு மறந்து விடுகின்றேன். நினைவு காற்றைப் போல் பறந்து விடுகிறது, குழந்தைகள் முயற்சி செய்து பாருங்கள். சகஜமாக இருந்தாலும் கூட நினைவில் நேரம் எடுத்துக் கொள்கிறது அல்லவா. நல்லது.

இனிமையிலும் இனிமையான காணாமல் கண்டெடுக்கப்பட்ட செல்ல ஆன்மீக குழந்தைகளுக்கு ஆன்மீக தந்தை அல்லது தாதாவின் மனம் அல்லது உயிர், செல்லம் அல்லது அன்பான அன்பு நினைவுகள் மற்றும் காலை வணக்கம். இனிமையிலும் இனிமையான செல்ல ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு ஆன்மீகத் தந்தையின் நமஸ்காரம்.

தாரணைக்கான முக்கிய சாரம்:-

1) தங்களுக்குள் மிகவும் அன்போடு நடந்து கொள்ள வேண்டும், எந்த யுக்தியின் மூலம் ஒவ்வொருவரிடமும் பாபாவின் செய்தியை கொண்டு சேர்ப்பது என்று கலந்து வழி கண்டுபிடிக்க வேண்டும்.

2) இது வினாச காலமாகும் ஆகையால் ஒரு பாபாவிடம் உண்மையான அன்பு வைக்க வேண்டும். யோகத்தின் மூலம் ஆத்மாவை தூய்மையாக்க வேண்டும்.

வரதானம்:- உறுதியின் சக்தி மூலம் வெற்றியை அடையக் கூடிய, பிரயோகம் செய்யக் கூடிய, திரிகாலதரிசியாக ஆகுக !

எங்கே உறுதித்தன்மை இருக்கிறதோ அங்கே வெற்றி இருக்கிறது என்பது பாப்தாதாவின் வரமாகும். எனவே திடத்தன்மையின் மூலம் எந்தவொரு குணம் அல்லது சக்தியின் பிரயோகத்தின் திட்டத்தை உருவாக்குங்கள் மற்றும் முதலில் தங்களிடத்தில் திருப்தியை அனுபவம் செய்யுங்கள். நான் செய்தே ஆக வேண்டும் என்ற உறுதியான எண்ணம் இருக்கட்டும். மற்றவர்களின் சோம்பேறித் தனத்தின் தாக்கம் ஏற்படக்கூடாது. திரிகாலதரிசியாக ஆகி சுய நிலையின் இருக்கையில் அமர்ந்து கொண்டு எப்படி சமயமோ அப்படிப்பட்ட விதியின் மூலம் முதலில் தாங்கள் வெற்றி சொரூபமாக ஆகுங்கள், அப்போது தான் பிரயோகிக்கும் ஆத்மாக்களின் சக்திமிக்க குழு தயாராகும் மேலும் அந்த குழுவின் கிரணங்கள் நிறைய காரியங்களை செய்து காட்டும்.

சுலோகன்:- அனைவருடைய ஆசீர்வாதங்களையும் பெறக்கூடியவர்கள் தான் திருப்தி மணி ஆவார்கள்.